

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie z zażalenia A. K.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2023 r.
wniosku Sądu Rejonowego w L.
zawartego w postanowieniu z dnia 3 listopada 2023 r., sygn. akt III Kp 871/23
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę o sygn. akt III Kp 871/23 do rozpoznania
innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Z.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2023 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie o sygn. akt III Kp 871/23, wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

W części motywacyjnej rzeczowej inicjatywy wnioskodawca wskazał, że do przedmiotu rozpoznania niniejszej sprawy należy zażalenie wniesione przez A. K. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny z art. 231 § 1 k.k., przy czym jednego z nich – w ocenie skarżącego – miała dopuścić się Wiceprezes Sądu Okręgowego w L.

Zdaniem wnioskodawcy, powyższe okoliczności mogą w powszechnym odczuciu rodzić wątpliwości co do bezstronnego rozpoznania przedmiotowej sprawy przez Sąd Rejonowy w L.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten, statuując wyjątek od reguły rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Nie każda zatem okoliczność może skutkować ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Za taką uznać należy sytuację, w której postronny i niezainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwator procesu, może powziąć podejrzenia co do braku bezstronności sądu właściwego w rozpoznaniu tej sprawy. Ocenę wystąpienia przesłanki z art. 37 k.p.k. powinny jednak determinować realia konkretnego przypadku.

W ocenie Sądu Najwyższego, opisany wyżej przypadek zachodzi w niniejszej sprawie. Uznać bowiem należy, że rozpoznanie zażalenia A. K. przez Sąd Rejonowy w L., w sytuacji gdy sprawa objęta tym środkiem odwoławczym dotyczy m.in. działań podjętych przez Wiceprezes Sądu Okręgowego w L., a zatem sądu sprawującego kontrolę instancyjną nad orzeczeniami wydawanymi przez sąd wnioskujący – może rodzić tak po stronie skarżącego, jak też innych obserwatorów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, określone wątpliwości co do gwarancji prawidłowego procedowania. Należy jednocześnie uwypuklić, że wymieniona wiceprezes – z racji pełnionej funkcji kierowniczej – sprawuje m.in. wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów rejonowych w okręgu w zakresie spraw karnych – stosownie do art. 37 b § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, a nadto rozpatruje skargi dotyczące działalności sądu rejonowego z zakresu spraw karnych (art. 41 b § 1 i 2 ww. ustawy).

Mimo braku rzeczywistych podstaw do twierdzenia, że na rozstrzygnięcie rzeczzonej sprawy wpływ miałyby kryteria pozamerytoryczne – szczególnie przy uwzględnieniu okoliczności, że prezes (wiceprezes) sądu nie sprawuje nadzoru nad

działalnością orzeczniczą poszczególnych składów orzekających – należy mieć na względzie, że odbiór społeczny często wymyka się ocenom racjonalnym, które w nakreślonych wyżej realiach mogłyby determinować przekonanie o stronnictwym nastawieniu sądu wnioskującego. Zaaprobowanie tej sytuacji godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, bowiem podawałoby w wątpliwość naturalne i normatywnie uzasadnione oczekiwanie, że postępowanie odwoławcze zostanie prowadzone bezstronnie, wnikliwie i sprawnie.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z., pozostającemu w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w R.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.

[PŁ]

[ms]